

Недавна одлука Државног савјета Турске, који је према члану 155. турског Устава врховни управни суд Турске, да наметне статус џамије Аја Софији представља једну од посљедица вишегодишње аутократизације турског друштва и државе.

И то у континуитету, од марта 2003. до августа 2014. године, у ком времену је Реџеп Тајип Ердоган у три мандата био премијер Турске, да би полагањем заклетве 28. августа 2014. године постао и предсједник Републике Турске. Та појава, која својим утицајем превазилази границе турске државе, у политикологији се означава термином ердоганизам. У њеној основи је брижљиво грађени култ личности, чијој исламском религијом инспирисаној идеологији се подређује све, па и уставно уређење Турске, као и одлуке судова.

У наредним редовима најприје ћу приказати суштинске детаље процеса ердоганизовања Устава Републике Турске из 1982. године, што је само једна у низу потврда искуствене спознаје да држава није само правна организација, већ је она прије свега политичка организација која, како је својевремено исправно запазио академик Радомир Лукић, “не постоји ради остварења (стварања и примене) права, него право постоји да би држава помоћу њега могла да врши своју политичку функцију”. Наредни подужи списак уставних надлежности предсједника Турске од важности је не само да би се увидјело како је Ердоган претворен у централну уставну институцију, већ и зашто је недавно Врховни управни суд Турске одлучио да Аја Софија од музеја који је под заштитом УНЕСКО-а буде претворена у џамију.

Ердоганизам и "ердоганизација" Републике Турске

Пише: Милан Благојевић
уторак, 04 август 2020 20:46

Ердоганизам и "ердоганизација" Републике Турске

Пише: Милан Благојевић
уторак, 04 август 2020 20:46

Универзитет "Др Милош Ракић" у Београду, Факултет Правних Научних Студија, Катедра за Исламске Историје и Исламске Правне Науке